

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acést'ava esí de dône ori pe luna, punc la regulare; éra de aici in colo o data pe septemana, ea sî pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratinile se priimesen in tôte dilete.

Pretinul pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu trilaniu 1 fl. 50 cr. éra pentru străinetate: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu trilaniu 2 fl. in v. a. Unu exemplar in costa 15 cr.

Tôte siodianiele si banii de prenumeratine sunt de a se tramite la Redactinnea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesecu cu 7 er. de linia, si 30 cr. tace timbrale.

Ghicitorí'a lui „Gur'a satului“.

1. In cinci slove combinezu Mundru nume de botzu, Nume cunoscetu pré bine Depre-a bibliei pagine.
2. Cu liter'a de 'nainte Mèna ómenii pre vite;
3. Ér' silab'a ce urméza Proprietate 'nsemnéza;
4. A-poi silab'a d'in urma, Ce se află sî in „*curma*“, E cuventulu care léga Pre *tangéla* cu *teléga*. —
5. Cu vocal'a medilocia Déca 'mpreuni la olalta Silab'a mea cea finala, Poti esprime o unélta, Folosita desu de mama, Candu vestmentulu se destréma.
6. Stergi din totu vocal'a prima, Lasandu numai ce urmáza Ce-a remasu a-poi esprima Unu instrumentu de la casa, In care se tienu bucate Imblatite, macinate.
7. De stergi silab'a finala Si prepui la-initiala Duplicat'a de in „*totu*“, Séu a trei'a de in „*cotu*“, Poti ghicí dupa placere: Cà-su séu riu, ce esundéza

Sî cu pescii abundéza,
Séu unu omu ce gubernéza
Si pre toti reu ne vecséza,
Séu sum lemnulu ce 'nverdiesce,
Dér' neci candu nu infloresce.

8. Dupa slov'a cea d'antaia Déca pui cea medilocia: Reprezenta tonulu, care Face r setu fórté mare Intre cei ce nu au minte, — Cà-o au datu pe-unu blidu de linte.

9. Liter'a initiala Si cu silab'a finala De le legi in unu cuventu, Poti esprime-unu instrumentu, — Bunu de-a-lu bate 'n capetina La toti cei ce se desbina De natiune si de frati, Si traiescu ca renegati.
- (Deslegarea pe pagin'a ultima.)

Preotulu si tieranulu.

Preotulu catra tieranulu ce siedea in caru acooperit: Ce ai in caru, măi Ioane?

Tieranulu: Să ierti, domnule parinte, mu-ierea mea!

Fórte importantu!

— Cadou de Craciunn. —

Ministrulu nostru celu de pe a-fore, alu Andrásy, a cadiutu — — — (depe calu.)

Anecdotă poporale.

Unu tiganu se duse la preotu, să-si marturișește pecatele, că-ci era pré incarcatu de ele. Intr-altele era si marele pecatu, că trauti cojoculu mamei sale, in care era si mum'a sa -- de pamentu . . . Dreptu-aceea preotulu i dete canonulu: să dica intr'o septemană „Tatalu nostru“ de 77 de ori pe fia-care di.

Tiganulu — caruia i se paru pré greu canonulu — incepù a se tergri cu preotulu, dicendu, ca să lase mai pe pucinu; inse preotulu nu slabì de locu. După ce vediú tiganulu, că nu-e tocmeala, se luà si se duse a casa si in diu'a urmatòria era veni la preotu, dicendu-i:

- „Buna deminéti'a pàrrinte!“
- Multiamu Dumitale — ii multiumi preotulu.
- „Dee Ddieu bine pàrrinte!“
- Multiamu Dumitale — ii multiumi éra-si preotulu.

— „Norroeu bunu pàrrinte!“ si totu asiè si éra asiè mai departe, pone ce preotulu, perdiendu-si răbdarea, se resti catra tiganu si ii disse maniosu: „Pôte ai nebunitu, mài tigane, de-mi dai binetie de atate ori, au nu-e destulu odata?“ Era tiganulu dræosu ii respunse pe data: „Vedi pàrrinte, că dumnia-ta te maniesi, că-ti dadui numai de 3 ori binetie, *d'a-poi santulu Devla să nu se manie pre mine, candu ii voiu dice „Tatalu nostru“ de 77 ori pe dî*, că atunci arr' trrebuí Domnudieu, milostivulu, că 'ntu'o di numai pre mine să me auscute si pe altulu nime! . . .

Se intinsese unu viscolu mare pe campu, unde din nenorocire se afla si unu tiganu. Ce să faca, in catro să ferésca bietulu tiganu dinaintea viscolului? că nu erá neci unu pomu, de care să se tienă — nu erá neci o grópa unde să se ascunda, — nu erá cu unu cuventu nemicu in apropiere, unde să se pôta scutii.

Din norocire inse diari — nu tocmai departe — o ruga mare de lemn, la care grabi, o imbraciosiă si se prinse de ea cu tota puterea, ca să nu-lu duca cumva ventulu, — celu mai poternicu dusmanu al tiganiloru. — Da inse temeli'a rugii din pamentu erá cam putreda, viscolulu trant rug'a la pamentu cu tiganu cu totu, si rug'a cadiendu pre elu, ii rupse sielele. După aceea viscolulu incetă, era tiganulu turtit ușindu dupa multa zola de sub ruga, se trase in cetea catra casa, vaierandu-se de dureri.

Sositu cu multu necasu a casa, se puse in patu si bolii de tragea de mòrte. Némurile ingrijigate, trimitu dupa preotu, să vina să cuminece pre Cul'a, că să móra. Vine preotulu, face slujba a-supr'a tiganului, 'lu cumineca si a-poi ii dà crucea — pe carea era desemnatu chipulu lui Cristosu — s'o salute. Du-te 'n colo pàrrinte cu Cristosu hestu micu! — disse tiganulu indignat — „**că si ahest'a déca va cresce, tocmai asiè de rrèu va fi, ca ahel'a, care 'mi rupse mie sielele!**“ . . .

Profesorulu si clericulu.

Profesorulu: Spune-mi: care este definitia omului?

Clericulu: Omulu este o *fintia religioasa*.

Profesorulu: Nu asiè vi-am fostu explicatuo eu, ci vi-am disu, că: omulu este o *fintia rationala, cu vointia libera si sensitiva*.

Clericulu: E dreptu, dle profesore, că asiè ati binevoitu a dice septeman'a trecuta, dèr in fóia d'in septeman'a ast'a, ce e redactata de on. corpul profesorale, am cettu definitia omului, precum am disu-o eu. Mai multu: in acelu „Tractatul despre omu“ se dice expresu, fore vre o nota d'in partea redactiunei, că „*rationalu, vointia libera si sensitivitate*“ nu sunt trasuri caracteristice generali pentru omu, fiindu acele multu, pucinu, proprie si animaleloru, ci numai singur'a religiositatea, ce animalele nu o au de locu.

Profesorulu: Un'a se dice, si alt'a se serie. Pentru respunsulu DT'ele celu reu, priimesci not'a de secunda! Siedi!!

Càrti si solii.

Tete Tite!

De locu dupa priimirea acestei cărti se aduni pre toti argatii nostri si cu glasu tare să le imparatescii chipsuelele noastre, asiè precum urmăza:

Dela Tanase cetenia!

Să luamu a minte noi toti cei din Petiorulu Raiului (Gherl'a)!

A-propiandu-se implenirea vremei si audindu-se glasulu tanguirei tale — Tete Tite — in Ram'a: aflat'a de bine „oce-nasi o vasî“, „*Tutel'a nostra a totororu*“, carele intru surgnia departe de lume a petrece si-a pusu inainte — la voi si mai cu sziru cu séma la tine — Tete Tite — a me tramite, ca să-ti vestescu glasulu si voi'a lui, sciutu fiindu că „eu sum celu ce sum“ — harangulu lui, carele amblu inaintea faciei sale — gatindu-i calea inaintea lui. — Veni-voiu deci să ne értezkeuduim impreuna, că ei singuru nu me bizuescu si nu me incumetu a dolgozi — inainte de a fi auditu sfaturile tale cele a tota lumea pr'in „Coreodantia“ si „C . . . cisiuri“ cunoscute. Amenduoi — inse că alteri „Castor si Pollux“ si pote si eu Tóderu Tandalosulu la munca pune-ne-vomu si nu vomu inceata — in butulu totororu amaritiloru si pigmeiloru, „ba chiaru“ si a veszedemesului „Osten“, pone ce nu vomu pune lucrurile la cale érasu dupa alu nostru calapodu si nu vomu face éra-si drepte càràrile noastre. — Aretá-vomu lumei, că noi suntemu „hoi ontes“, — adeca „cei ce suntemu“: „càrm'a càrmaciului càrmitoriu!“

Toni ticalosulu! n'a tocatu tendintiele ticalosiloru! tandalosu otolmàzeu! — „Fleantiu, Cotrofleantiu, fleandur'a flamenda!! — Amu remasu operiti — vae nobis viciis!! Sed quid? non est desperandum!! Ambii aretá-vomu a nostra a-totu-potentia amaritiloru!

Deci, pr'in urmare, asiè-déra ca să seia toti bulgării Raiului și cu deosebire cei „organisati ot ocolulu oce-nasi-o vasî“, că in gându mi-am pusu a veni éra-si la voi: *keritaluesce-i* pre toti și imparțe-sindu-li acést'a scire mangalàitoria, — pre-gatitî-ve eu totii cu sfetitie cu totu a esî cu „tempina și chora, cu strune și organe, cu cimvala bine resunatória, cu cimvala de strigare“ intru intempinarea „hochgelehrtului“ Tanase barem in vezduchulu de pe dealulu Sèplacului.

Pace vóa tutororou! Inchinu-me vóa tutororou sî mai tare tie — Tete Tite — pré luminatului — de sóre — cu amendóue manurile. Ardorendu acceptu intalnirea și imbracostarea sfintiloru și a sfinteloru in curtile Domnului, unde pururea eu dinsulu vomu fi. — Aminu!

La porunc'a lui d'in indurarea ta — Tete Tite.

Tanase, m. p.
hochgelehrter Professor.

Bolundâici.

(§) Principele **Milanu** — dupa caderea Plevnei, — inca a iesit uitejesc, d'in nepasare, și in capulu trupelor sele a tre-cutu fruntari'a tierei. Dupa vestile sosite, pone acum a dobenditu — unu mare.... **cataru** (trocna, gutunaru).

(§.) Fiindu-că vorbiserămu de inmultirea diuareloru jidovesci-nemtiesci d'in locu, per associationem idearum, trebuie să luăm notitia și de aparintia unei noi intreprinderi literarie periodice, intelegerem pre pitic'a gazeta scolastica d'in Aradu „Minte și inima“, ce se scote in luna, și se distribue pe pamantu, câte de o data. — Noi, in vederea seraciei poporului nostru, a tempurilor rele, și alu pucinului numera de inteleghintia ce-lu avemu, precum și in vederea a și mai puciniloru carturari, cari au inca chefulu și zelulu a mai serie căte ce-va de dai Dómne, dela capulu locului nu amu apreciatu rivalitatea in inmultirea organeloru nóstre de specialitate. Astu-feliu ne-amu pronunciatu și candu ni s'a cerutu parerea la pornirea séu nu, alu nouui diurnalul d'in locu „Baseric'a și scol'a.“ Amu disu-o: „avemu déjà organe scolastice multe, in proporțiune pré multe, mai atate căte scôle bune avemu, și eminamente pré „Scol'a romana“ d'in Sabiu bine și eu studiu redactata, cu ómeni de specialitate și de eruditiope pedagogica in capulu ei, poftim: a ve grup'a pe lunga acést'a; adunati și nu iunpartiti fortiele!“ Cu tóte aceste „Baseric'a și scol'a“ s'a fundatu. Ei bine, să-i lasămu seus'a, că ea este nu numai scola ei și baserica totu de odata, și altu organu basericescu asta data nu avemu. Dér ce mai cauta acum nouui organutiu scolasticu „Minte și inima“ preste déjà infinitat'a „Baseric'a și scol'a“, și un'a și alt'a cu ómeni d'in tagm'a functionariloru basericesci d'in locu? Negresitu la mediulocu va fi mancarimea de scisia, de a ne face care de care cu capu mai mare, de a ne presentá la lume fia-care ca redactoru, ca conducatoriu de partita. Astfelu suntemu educati și astfelu voim a educá pre altii?! , . .

Spre justificare poftim: in numerulu 4. d'in — acést'a „Minte și inima“, G. Pop'a respunde la articululu lui P. Rotariu, avocatul in Temisiér'a, referitorul la desu militiat'a chestia de fundarea séu nu, a loru 5 gimnasiu confesionali in dieces'a Aradului, respectivaminte la oportunitatea séu inopportunitya ideei in reportu cu puterile nóstre materiali, și dlu G. Pop'a ii reflectéza cam in intielesulu urmatoriu: amu statu in 2 partite: *noi* luminati, voi intuneceati; *noi* cu logic'a, voi fore logica; *noi* cu mintea, voi cu prostia, — tu frate, P. Rotariu, ai fostu intru cesti d'in urma; vino inse, amice, să te priimim intre noi. — Dér pentru ce voiti — ve intrebàmu — a amestecá pre celu intuneceatu, pre celu fora logica și arguminte, pre celu cu prostia in taber'a vóstra cea cu logic'a, cea cu mintea, cea luminata?! Pastorilu adeveratu intieleptu și-feresce turm'a sa cea sanetósa de óia reiòsa. . . . Cam asiè se scrie in „Minte și inima.“ Va să dica: acestu petecu de gazeta este redactatu intru adeveru cu minte, inse și cu patima. Acestu organutiu pe-cătu de mititelu elu este, pe atâtu de mare este in capete, că-ci a fore de inca unulu, mai micu (respectabilu inse) care compune trinitatea coalitiunei d'in tufa, duoi redactori mari are: unulu vediutu: I. Ciór'a, cu loeuintia in satulu Micalac'a, éra altulu nevediutu: G. Pop'a, *aflatoriu de a-pururi'a pr'in orasîu (Aradu)*. D'in acestu incidentu unu amieu glumetiu alu nostru, E. B. dise mai dilele trecute, că mintea fóiei se afla in Micalac'a, éra anim'a dela ea in Aradu, in casan'a lui Schneider la Si non e vero, e ben trovato.

Lucruri vladicesci d'in U-da-ra (Armenia), demne de a fi crestate pe rëvasiù.

— Dreptu-accea scrisce cu péna mniata in fere și dedicate deputatiloru sinodali, spre mai deparat folosire. —

Motto: Lauda mare, traista sparta.

In consistoriu: Cu secretariulu aflatu a-ici, X. nu me fericescu; nu e dc tréb'a mea . . . Deci voi veni cu o propunere la sinodu, — să me spriginiti, că să fiu scapatu de elu.

— Ei bine, Mar'a Ta, dér densulu este alesu pe viétia, și nu sunt motive pentru a-lu delaturá.

— Alegerea fia si fostu pe viétia, dér e nenorocôsa, că-ci să vedeti: secretariulu are să priimésca óspetii mei cei inalti, pre musafirii tierei, are să-mi faca suit'a candu mergu in visitatiuni canonice, ministrui și la curtea imperatésca, are să-mi concépa lucrurile presidiali rezervate; și de-a-ici urmează, că secretariulu ar trebuí să fia unu omu coptu, practicu, dc o eruditiope inalta, omu de salonu și limbistu. Eca ce n'am, și éca ce mi-ar trebuí.

— Mar'a Ta, secretariulu actualu multu pucinu posiede aceste calitatî . . .

— Tocmai să aveți dreptate, tocmai să le posiedă, eu nu-lu voi mai multu, și vi-o dicu pe barb'a mea cea sura, că eu cu elu la més'a acést'a verde nu voi mai siede . . . Alegeti déra intre mine și elu!

— De cătu să facem o ruptura asiè de mare, mai bine priimim propunerea Maríei Tele.

In sinodulu diecesanu: Cine-canescă priimindu-mi-se propunerea, pre fostulu secretariu ilu declaru de referentu epitropescu alesu și va ave locu și scaunu **pre lunga mine** la măs'a cea verde în senatulu epitropescu. Cuventul datu nu mi-lu voiu tienă. Pre ceci ce m'au spriginitu in consistoriu pentru decorul demnitătei micle ii lasu trantii. Dér tōte aceste sunt pré pucine sacrificii in comparația cu castigubi celu imensu: postulu de secretariu l'ati lasati la dispositi'a mea. Ei bine, vi-o notificu, că-lu indeplinescă cu celariulu (pivniciariulu) meu **Eh-can**, — unu teneru care me scă representă cu demnitate la tōte ospetiele, pomenele și cărcimele, — unu fiacău, care me scie distrage cu cāte noutati dîlnice tōte, — unu barbatu de o specialitate afunda, alu carui condeiu este lingur'a cea de lemn și tragicul, — unu vîrcolaciu, care scie tōte secretele familieiloru și mi le subordina mie, ca să facu capitalu d'in ele, — in sfersitu o unel'ta buna, care scie serví interesele mele diu'a și năptea! —

— Vi multumescu déra domnilor, că m-ati datu acést'a fericire.

* * *

In ajunulu noului sinodu: Mari'a Ta, ar fi tempulu, să implinim postulu secretariului definitiv. Aspiranti sunt mai multi, toti barbati seriosi, eruditii, limbisti și cu sciuntie canonice chiaru.

— Ve rogu, ve juru, pre Ddieu, lasati-mi-lu pre estu substitutu și pre mai de parte, că-ci sum multumit, pré multumit, cu densulu. E unu sluga buna și credintioșa, cu care me intielegu și potu face treburi . . . bune. Elu scie serví interesele mele cātu de bine . . . Dieu, asiè, me multumescu cu elu. Secretariu va să dica: să scia tienă la secrete. Sf' estu substituitu scie, dér inca pré scie. Me increduu in elu. (Nasulu se incătemba, barb'a rosieșce de cele ce s'au spusu.)

* * *

Pardonati, Mari'a Vóstra, a-ici am priimittu dela deputatulu Scarlatu Pastia o lista pentru ajutoriu familiei romane d'in Serbia, devenite in lips'a extrema in urm'a resbelului serbescu-turcescu d'in anulu trecutu; éra a-ici avemu onórea a Vi presentá colect'a nōstra in favórea Crucii rosie romane, societate de binefacere pentru soldatii romani raniti și familiele loru, pe tempulu, actualului resbelu romano-ruso-turcu. Ve rogu, in numele umanitatii și alu iubiri crestinesci, ca să binevoiti a contribu in acelu scopu santu cu cātu Vi va fi posibilu.

— Ieră, dle, nu me amestecu in treburi politice.

— Dér poteti, Mari'a Vóstra, subscrive ce-va și in modu incognit. pentru exemplu: N. N., ori unu cretinu, unu romanu, și asiè mai de parte.

— Ai dreptate; déra **nu am bani**.

— Sarutu man'a. Me recomandu. —

— Alázatos szolgája Méltóságos Uram!

— Oláh az szolgája. Mivel csinálnyi szerencsét?

— Hát, io vinyit la Moria Ta se spunye, che vorasiu nost facut frumos și mare teatru, și botezat pre el „magyar teatrom“. Asta nu pare binye la rumuny, la nemtii, la serbi și la jidovii de a-ici, și ei spunye, che ei nu mere la teatru facut la o-

alta s' botezat numai vunguresc. Da noi in Magyarország nu potye lasá si altu limba in teatru, și nicairi, fore numai vunguresca. Noi domny la tiara; remas dara p' a nost kivánság. D' atunci inse teatru gol, che vunguri pucinu a-ici. Si la noi mare rusinje, che teatru vunguresc trebuie se face bancrot in tiara vunguresc. Rogam, noi, vungurii, pre Moria Ta, se dai la noi ajutoriu pentru teatru vunguresc.

— O pré bucerosu, spectabile Domnule, poftim a ocupá locu de-a drépt'a mea. Déra pucinu me ierăta. (Trage de elopieku. Secretariul intra.) Eh-can, du-te a-mi schimbá bancnot'a acést'a de 1000 fi.

— (Dupa ce secretariul s'a reintonă.) Pentru unu asiè scopu santu, poftesce dela mine, spectabile Domnule, dreptu ajutoriu 50 fiorini in valuta austriaca. Unde e list'a să me subscru? (Si-subscrive intregă cinstitura name.)

— Multiam; io crede acum, che cu numele Morici Tale, pe list'a meu, prinde io și alti rumuny.

* * *

— Amu venit, să ni facem reverint'a nōstra, Mari'a Ta. Suntemu o trupa teatrală romana d'in Craiov'a, bine compusa, și de să magiarii nu ni permitu, a dă cāte-va representatii in teatrulu cetătienescu, ce acum in sesiunca de véra sta golu, totu le vomu dă in Aren'a. Vi ceremu inse inaltulu spri-ginu, și Ve rogămu, să ne felicitati cu presentia Mariei Vóstre.

— Sá me iertati, dér nu potu partecipá; că-ci me oprescu **sfințele canone**.

(Cu cāte-va lune mai tardiu.)

— Eh-can! Adi se da in teatru pies'a ungu-reasca „Jánus“. Voju să mergu și eu. Du-te, de-mi scóte unu biletu de logia. Na bani.

(De séra la us'a teatrului unu romana catra altulu: Cum se pôte? vladiculu a-ici? d'-a-poi sfintele canone nu-mai dela frequentarea teatrului romanescu ilu oprescu, éra dela celu ungu-reascu nu? Ei măi, trate, mi vine a-minte omulu d'in fabula, care scieas suslă d'in gura de-o-data și caldu, și rece . . .)

* * *

— Mai lasa naibei procesele, și vina la s. base-rica, că döra adi e mare serbatória romanescă.

— Nu potu, că-ci judii dela Tibunalu m'au invitatu tocmai pe adi la mai multe pertractari.

— Cum se pôte? că dupa lege au să fia respectate și serbatorele religiunilor recepte.

— Asiè e în carte, déra nu e asiè in præsca judecatorilor neromani. —

— D'a-poi DTa, teologule, nu mergi adi la scola?

— Nu, că-ci e Craciunulu celu papistasiescu!

— Sf'a poi ce are de a face Craciunulu celu papistasiescu cu Institutulu nostru celu ortodoxu?

— Nu sciu, dëca are ce-va, ori nu are? Déra Mari'a Sa, dlu episcopu, a demandatu, ca, d'in respectulu Craciunului catolicu, adi să nu să tienă pre-legeri in institutu.

— Aha! Va să dica; in locu de a impuciná, mai immultimu serbatorele. De parte amu dusu-o cu umilirea! . . .

* * *

— Aid, treceti la santa unatia (unire), că astăa lege e cea adeverata și unică mantuitória!

— Cum poti dîce astăi ce-va de parinte? Rogute, fi ce-va mai tolerantu facie de cele-lalte religiuni!

— Ba, potu să o dicu; că-ci legea mea e cea vechia, venita din Rom'a, unde e leganul stramisorului nostri

Da, mestecata pucinu cu cea catolica.

— Fia, dera ea totu este cea mai curata. Au nu ai auditu, că si vladiculu vostru serbeza acum Craciunulu celu catolicu?!

* * *

— Eh can! tramite pre cine-va in fortarétia, să invite pentru adi la mine la mésa (prandiu) pre dlu generariu și pre statulu seu majoru, că-ci e serbatória imperatésca.

— Ni pare fórte reu, dèr nu potem ujmá, că-ci la noi dupa dupa impregiurarile nóstre aveamu a face ordinu de di; ne rogàmu inse, ca alta data, să fimu invitati inca cu 24. óre mai 'nainte.

* * *

— Ah, ce bune mai sunt saharele aceste Mari'a Ta!

— Bune, bune; dèr mie nu-mi placu c. c. rezele acele. Pardonu, dloru, pentru espresia, că suntemu la mésa.

* * *

(Mai sunt inca multe. Ele se voru urmá, ca dora cu anulu nou și luerurile voru luá o facie noua.)

TAND'A și MAND'A.

T. D'a-poi, frate M. gatatu-ai decoratiunile acelea, pentru fisculusfi, cari au prinsu pre daco-romanisti?

M. De abie, cu mare cheltuiela și osteneala.

T. Te rogu déra: areta-mi-le și mie, să le vedu: cumu-su?

M. De aretatu nu ti-voiu aretă, dér de spusu, ti-voiu spune cumu sunt.

T. Na en spune-mi.

M. Vina déra de laturi, să nu mai auda nime, că-ci e lucru secretu. — Decoratiunile sunt din metalu galbenu, versate intr'unu lemn de goronu fulgeratu, cauta ca unu taleru, dosulu loru e cleitul cu smóla, ca să se lipiesca mai bine de peptulu acelor'a, inscriptiunea e: in anulu 1878—25 . . . in anulu 1879—25 . . . și a-poi in totu anulu cu 25 mai multe. — Astăi, că sunt frumóse?

T. Fórte nemerite; numai baga bine de séma, ca pe anulu nou negresitu să le trimiti cinstitiloru fisculusfi, — și inca dupa parerea mea, primulu decorandu ar fi celu din comitatulu U., a-poi ceia-l-alti.

M. Astăi voiu și face.

M. Acum mai spue-mi să tu, frate Tanda, ce mai sei, amblanu comitatele?

T. D'a-poi ce să sciu? Sciu aceea, că noi, ca ómeni independenti, suntemu fórte fericiti, nu tremuràmu, că ne-omu perde postulu (slujb'a).

M. Cumu astăi?

T. Da éca astăi, că acum'a se alegu ampliatii nuoi in municipii, să voru fi mai pucini să domni mai mari, că mai 'nainte, că-ci cei ce voru fi, voru avé plata mai mare ca pone a-eilea; a-poi se temu, că nu-i voru mai alege, de unde astăi ti-ambla dupa voturi, de li vedi caputulu chiaru tremurandu, să mai toti cauta ca cei cu friguri.

M. Adica in viitoru cu plati mai mari, dér' de unde atăia bani? că-ci betulu poporu nu mai pote plati; mai multu: nece chiaru malaiu nu mai are pentru copii, și fiindu-ea, neci de lucru nu se afla, pone acus'a au inceputu multi să amble a sersi ca vai de ei.....

T. Incai poporulu scie să ambla a cersi; déra lase, că-i vomu vedé noi pre acei'a, cari neci a cere nu-oru scí că ce voru mai face.

Deslegarea ghiciturei din nrulu actuale.

ad 1. ***Isacu.***

” 2. ***i! (hi!)***

” 3. Pronumele femeiescă: ***sa.***

” 4. Conjunctiunea: ***cu.***

” 5. ***Acu.***

” 6. ***Sacu.***

{ Riulu ***Tis'a.***

” 7. Ministrul ***Tis'a.***

{ Lemnu de ***Tis'a.***

” 8. Tonulu magariului: ***i-á!***

” 9. ***Icu*** (cu care se crépa lemnale.)

Dobariulu satului.

■ ■ ■ La cererea dlui Ioane Papiriu Popu parou și protopopu gr. catolicu romanu in Iclodul-mare (Transilvania), care ni se plange, că este suspicionat de superioritatea sa cu paternitatea a mai multor scrieri satirice, referitoare la vieti a basericésca din de Odieu binecuvantat'a dicesa a Gherlei, și aparute in colónele acestui diurnalul in anulu trecutu și in celu de facie, — in interesulu adeverului venimus in publicu a constatacă consciintiosu, că dela amintitulu dnu (cu parere de reu fia disu) pone acum neci o data neci unu felu de scriere, fia ea in prosa, fia in metru, nu amu priimtu pentru diurnalulu nostru. Pr'in urmare ori ce suspiciune l'ar fi atinsu in meritulu acest'a, este cu deseverire nefundata. Mai multu: prim'a epistola ce amu avutu onórea a o priim'i dela DSA, este acest'a, in care ni cere constatarea adeverului, spre justificarea sa, ceea ce noi cu atătu mai virtosu o potem face, cu cătu dela capulu locului este dejă sciutu, că la noi, in vederea responsabilității ce ne privesc ca pre gazetari, corespondintele anontime nu sunt admisibili de locu.

Fia dér lumina! ■ ■ ■

Redactiunea dela
„Gur'a-satului.”

Colect'a,

diurnalului „Gur'a Satului“ pentru soldatii romani, raniti in resbelulu rusu-romano-tureu.

(Urmare d'in numerulu trecutu.)

transpunere d'in numerulu precedinte amesuratu socotei: sum'a de 91 fl. v. a. 50 franci in 3 napoleoni, 2 galbeni austriaci (bani), 4-79 chilo scame si 29 rifi pandia.

38. **Lasaru Hufu**, notariu in Apateu . . . 1 fl.
39. **Vasiliu Olariu**, parochu in Conopu . . .
40. Dnisióra **Lil'a** nobila de **Serbu**, d'in Aradu 75 decagrame scame.

Cu totulu pone acum'a: 92 fl. v. a., 50 franci in 3 napoleoni, 2 galbeni austriaci (bani), 1 taleru in argintu de 1 fl. v. a., 5-54 chilo scame si 29 rifi pandia.

De catra

„Societatea limbelor romane“ d'in Montpellier (Franc'a)

ni se tramite, spre publicare, urmatorulu:

Concursu.

In martia Pasceloru d'in 1878., — care coincide aniversari a bimilenaria a fondatinnii cetătii *Aquae Sextiae* (Aix en Provence) de catra romani, — „Societatea limbelor romane“ va decerne la Montpellier, in siedintia solemna, acelui de alu duoilea alu sen concursu trianalu, un'a cupa mare simbolice de argintu, ca premiu autorului celei mai bune poesi pe tem'a urmatória: „Cantulu latinului,” séu altu-feliu disu „Cantulu gîntii latine.”

Pentru acestu premiu, — care este oferit de Esclentia sa dlu A. de Quintana y Combis, presidentu alu Jocurilor florali ale limbei catalane, de la Barcelon'a in a. 1874, — limb'a romana, francesa, catalana, italiana, provenciala, si tôte limbele latine sunt admise la concursu.

Societatea limbelor romane doresce, ca acésta poesia, care nu trebuie să fia pré lunga, să se considere ca unu felu de cantu de ginte, putendu, gratia a numrōse traductiuni pe acelas ritmu, să devina unu cantu comunu tutororu poporeloru, cari vorbescu asta di unu idiomu derivat d'in vechia limba a Romei.

Concurrentii sunt invitati a indică, intr'unu modu precisu, de care limba, séu dialectu se voru fi servitu.

Manuscrizetele poesiei „Cantulu Latinului“ potu chiaru fi insocite de notatiunea musicale a unei arie potrivita cu vorbele.

E neaperatu, ca manuscrizetele să fia adresate francatui inainte de 15 Ianuariu 1878 (ultimu terminu de rigore), catra secretariulu societatii (A Monsieur le Secrétaire de la Société des langues romanes, à Montpellier, France).

Manuscrizetu va portă un'a epigrafa, care va fi copiata si pe unu plicu sigilatu, care să contiena scirsu numele si adres'a autorului.

Poesiele tramise cata să fia inedite.

Societatea si resérva dreptulu de a face, să se traduca in tôte limbele romane „Cantulu Latinului,” care va fi premiatu, si de a modifică, séu chiaru schimbă notatiunea musicala a ariei. In casu, candu s'ar face unu nou concursu pentru aceste dōue ultime obiecte, unu nou programu specialu va fi anunciatu inainte de 1. Juniu, 1878.

Manuscrizetele tramise nu se voru mai restitui, ci voru fi depuse in archivele Societatii, care va ave dreptulu de a publica de odata cu bucat'a premiata si tôte aceleai, cari i se voru paré că merita de a fi imprimate.

Redactorulu acestui diurnal, recercatu de-a dreptulu, a deschis o lista de

Contribuiri benevole.

intru acoperirea amendei si a speselor procesuali (ambale in suma a-própe de fiorini 200 in v. a.) la platirea caror'a, pentru unu delictu de pressa, este osendit u catra administratiunea magiara bravulu profesore d'in Gher'l'a, dlu B. F. Negruțiu, ca si redactorele dela: „Cartile satenului romanu.“

In acestu scopu a incursu dela:

1) Colectantele Mircea B. Stănescu , avocatu in Aradu si redactorele lui „Gur'a-satului“	2 fl.
2) dlu Arone Hamsi'a , profesore de teologia in Aradu	1 fl.
3) dlu Teodoru Ceontea , profesore de prerandia in Aradu	1 fl.
4) dlu Georgiu Ardeleni , avocatu in Temisior'a	1 fl.
5) dlu Valeriu Opriani , notariu cercualu in San-Nicolau micu	1 fl.

In sum'a de: 6 fl.

Care rezultatu s'a inaintat pr'in post'a reg. la adres'a dui redactore condamnatu, in Gher'l'a, ceea ce se aduce de scire si orientare dnilor contribuenti.

Colectantele:

Mircea B. Stănescu.

J. D. Dogè

este dejă de totu mutatu si arangiatu in nou'a sa bolta:

■ Aradu, piati'a capitala la nrulu 32. in cas'a contelui Nádasdy, ■

si, ca firma romana, si-permite a recomandă in binevoitor'a atentiune a onorat. publicu romanu assortimentulu seu bogatu, si provediutu cu cele mai prospete si tocmai acum sositele mafuri in *pandieturi, lingherie, albitturi, panure, postavuri*, si in totu feliulu de *articuli de moda*, pentru dame intocmai ca si pentru barbati; totu de-o-data mai recomenda si *măsinile de cosutu* d'in cele mai bune si mai renumite in intrég'a lume, ce se afla in magazi'a sa.